

عنوان مقاله:

بلندمرتبه سازی با رویکرد معماری پایدار

محل انتشار:

اولین کنفرانس معماری و فضاهای شهری پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

نسیم مجیدی زنجان - کارشناس ارشد معماری و استاد دانشگاه اشراق بجنورد

مهدی مجیدی زنجان - دانشجوی کارشناسی معماری

خلاصه مقاله:

با توجه به رشد جمعیت و شهرنشینی، اوج راهبرد بلندمرتبه سازی در زمان حال حاضر، همچنین با توجه به بهره گیری قابل توجه از منابع انرژی در ساختمانهای بلند و تجمع کاربران در سطح محدود، لازم است تا رویکرد پایداری در فرایند طراحی ساختمانهای بلند موردتوجه قرار گیرد. در این راستا پژوهش حاضر به بررسی تبعات بلندمرتبه سازی، تضاد یا هماهنگی آن با مفاهیم پایداری و نیز به تجزیه و تحلیل و برداشتهای صحیح و ناصحیح و بیان مفهوم برج پایدار می پردازد. بر اساس فرضیه این پژوهش، ساختمانهای بلند علاوه بر اینکه می توانند در شرایط مناسب و به صورت مطلوبی جوابگوی نیازها و ضرورتهای محیط باشند، همچنین می توانند به گونه ای همساز با محیط زیست طراحی شوند. به بیان دیگر با بهره گیری از اصول معماری پایدار در طراحی بلندمرتبه ها می توان معضلات موجود در این بناها را کاهش داد. در پژوهش حاضر که به روش کتابخانه ای انجام شده است، مبدا و منشا بلندمرتبه ها و دلایل رشد و افول آنها را بررسی خواهد شد. سپس به مقوله معماری پایدار در طراحی بلندمرتبه ها، با درنظر گرفتن کیفیت زندگی نسل های آینده پرداخته می شود. این پژوهش گامی اساسی در تغییر سبک و شیوهی زندگی با توجه به آلودگی های زیست محیطی و بحران های موجود، در جهت ایجاد یک رابطه بهتر با طبیعت و محیط می باشد و اصل تداوم پذیری مورد توجه قرار گیرد؛ یعنی بلندمرتبه هایی ساخته شوند که پایدار باشند.

کلمات کلیدی:

پایداری، معماری پایدار، بلندمرتبه سازی، برج پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/294793>

